:date: 2014-11-23 02:18:14 +0200

.. : Author: Emin Reşah .. : Date: 12753

Evet, böyle dedim. Ne anlamı var? Şöyle düşünmüşsün veya böyle, ne manası var? Şuna inanmışsın veya buna, ne değeri var? Düşündüklerinin uygulanması mümkün değilse, neden kendini *fikrim* dediğin şeylerle bu kadar yoruyorsun?

Eğitim verirken sana bir şeyler öğretiyorlar çünkü o zaman onlar için *güçlü adayı* veya *güçlü adayı* sayılırsın. Ancak bir kez artık onların meclisinde odacılık yapmayacağın belli olduktan sonra, ki bu gerek kendi beceriksizliğin ve uyumsuzluğun, gerek onların *en iyiyi seçme* zorunluluğundan olsun, artık düşünmen ve fikir üretmen manasız kalıyor.

Manasız, çünkü, ha dağda bayırda gezmişsin, ha kimsenin okumadığı veya dinlemediği şeyler söylemişsin, ne farkeder?

Diyeceksin ki, hayat kimsenin elinde değil, fikirler de öyle. Kimi zaman, insanların öldükten sonra bile yeniden keşfedildiklerine tanık oluyoruz. Belki senin de böyle bir umudun vardır.

Piyango oynayanları aptal bulursun ama hayatınla piyango oynamaktan daha fazlasını yapıyorsun. Zamanını bu faydasız işlere ayırıyor ve sonra insanların bunu *anlayacağını* umuyorsun. Bir gün, şimdikiler olmasa bile, sonrakilerin seni anlayacağını. Belki birkaç isim de sayarsın, falanca, filanca.

O düşündüğün her sonradan keşfedilmiş isim için kaç kişinin aynı umutlarla belirsizliğe, unutulmanın kör kuyusuna yuvarlandığını düşündün mü? Kaç Kafka'nın kitaplarının yakıldığını veyahut yakılmasa bile umursanmadığını, kaç İbn Haldun'un görmezden gelinip, katiplerce burun kıvırıldığını, kaç Schopenhauer'in ilgisizlikten kuruyup gittiğini biliyor musun?

Benim gibi kimse yok diyeceksin. Biliyor musun gerçekten senin gibi kimsenin olmadığını? Dünyanın kaç bucak olduğu konusunda bir fikrin var mı? O kayıplar da zaten bu ilgisizliğin yüzünden kaybolmuyor mu?